

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Волтера Олега Веніаміновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статей 152, 198 Земельного кодексу України

м. К и ї в
6 жовтня 2021 року
№ 152-2(II)/2021

Справа № 3-180/2021(372/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Волтера Олега Веніаміновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статей 152, 198 Земельного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Волтер О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 19, частині другій

статті 24, частині першій статті 33, частині другій статті 55, частині першій статті 68 Конституції України (є неконституційними), окремі положення статей 152, 198 Земельного кодексу України (далі – Кодекс).

Автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України положення статті 152 Кодексу, а саме: „захисту підлягають лише порушені права власника земельної ділянки або землекористувача“, які містяться в частині другій статті 152 Кодексу, а також положення статті 198 Кодексу, згідно з якими „для визначення та відновлення меж земельних ділянок проводиться кадастрова зйомка землі, яка включає, зокрема, і погодження меж земельної ділянки з суміжними власниками та землекористувачами“, які містяться в пункті „б“ частини другої статті 198 Кодексу.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Кодексу не відповідають приписам Конституції України, тому що „для захисту прав землекористувачів (щодо процедури узгодження меж земельних ділянок) закон містить привілеї та обмеження“, які, на його думку, передбачають захист права користування отриманою у спадок земельною ділянкою лише в разі формального оформлення спадкових прав на нерухоме майно. Волтер О.В. також зазначає, що статтю 198 Кодексу Верховним Судом застосовано таким чином, що унеможливорює оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, чим, як він вважає, порушено його право, встановлене частиною другою статті 55 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Загальної декларації прав людини 1948 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, рішення Конституційного Суду України від 19 жовтня 2009 року № 26-рп/2009, постанову Верховного Суду України від 23 січня 2013 року, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Наводячи аргументи щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, Волтер О.В. зазначає, що суди, встановивши відсутність порушення його прав щодо володіння, користування чи розпорядження земельною ділянкою внаслідок прийняття Запорізькою міською радою рішення від 5 березня 2014 року № 21/85, позбавили його права на судовий захист щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, передбаченого статтею 55 Конституції України.

Твердження автора клопотання про порушення конституційного права на судовий захист є хибним, оскільки аналіз конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень дає підстави для висновку, що Волтер О.В. реалізував право на судовий захист, гарантоване частинами першою, другою статті 55 Конституції України, зокрема щодо оскарження рішення Запорізької міської ради від 5 березня 2014 року № 21/85, що дає можливість стверджувати про очевидну необґрунтованість конституційної скарги в цій частині.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. На думку автора клопотання, „суд усвідомлює мету процедури узгодження зовнішніх меж земельної ділянки. Але застосовує статтю 198 Земельного кодексу України таким чином, який унеможливорює оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб“.

Фактично суб’єкт права на конституційну скаргу аналізує судові рішення, ухвалені в його справі, дає їм правову оцінку, а також висловлює міркування щодо правильності застосування судами оспорюваних положень Кодексу.

Питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України. У своїх актах Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб’єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Волтера Олега Веніаміновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статей 152, 198 Земельного кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

